

Vzájemné plnění

Synallagmatický závazkový právní vztah ve smyslu § 560 věty první obč. zák. vznikne jen v případě, že si účastníci podle smlouvy mají poskytnout vzájemná plnění současně, tj. ke stejnému okamžiku.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 33 Odo 171/2006, ze dne 29.11.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně H. R. s.r.o., proti žalovaným 1) Ing. J. R., a 2) Š. R., oběma zastoupeným advokátkou, o zaplacení částky 107.053,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. 4 C 885/2003, o dovolání žalovaných proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. září 2005, č. j. 28 Co 340/2005-187, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se domáhala, aby jí žalovaní zaplatili částku 192.053,- Kč s 1,5 % úrokem z prodlení od 26. 5. 2003 do zaplacení. Žalobu odůvodnila tím, že částka představuje plnění podle smlouvy o zhotovení dostavby řadového rodinného domu ze dne 4. 7. 2002, konkrétně sjednané zádržné ve výši 50.000,- Kč, doplatek ceny díla ve výši 113. 053,- Kč a 29.000,- Kč za pozdní úhradu faktury č. 33171.

Okresní soud Praha-západ (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 15. února 2005, č. j. 4 C 885/2003-155, žalobu zamítl a rozhodl o nákladech řízení. Vyšel ze zjištění, že účastníci (žalobkyně jako prodávající a žalovaní jako kupující) uzavřeli dne 4. 7. 2002 kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej hrubé stavby rodinného domu v k. ú. O., na pozemku parc. č. 466, dále pozemku parc. č. 466 a pozemku parc. č. 394/82 za kupní cenu 1,438.380,- Kč. Právní účinky vkladu vlastnického práva nastaly ke dni 12. 7. 2002. Smlouvou o dostavbě řadového rodinného domu rovněž ze dne 4. 7. 2002 se žalobkyně jako zhotovitelka zavázala pro žalované jako objednatele provést dostavbu rozestavěného rodinného domu na pozemku parc. č. 466 včetně terénních a sadových úprav. Žalovaní se naproti tomu zavázali řádně a včas provedenou a zkolaudovanou stavbu, která nebude mít žádné vady a nedodělky bránící v užívání, převzít a zaplatit za ni dohodnutou cenu. Žalobkyně měla podle smlouvy vyzvat žalované do 30 dnů od dokončení díla (tj. po předání předávacího protokolu a provedení kolaudace) k jeho převzetí. Dne 10. 12. 2002 byl vyhotoven předávací protokol s uvedením konkrétních vad a nedodělků díla. Kolaudačním rozhodnutím ze dne 17. 12. 2002, č. j. 330/1-1161/B 14/02/St, bylo Stavebním úřadem J. povoleno užívání řadového rodinného domku B 14 umístěného na pozemku parc. č. 394/82, st. p. č. 466. Při místním šetření byly zjištěny drobné nedostatky, které měly být odstraněny do 30. 4. 2003 provedením terénních úprav. Novostavbě bylo přiděleno číslo popisné. Fakturou č. 33036 žalobkyně vyfakturovala žalovaným částku 50.000,- Kč představující zádržné, fakturou č. 30304 částku 113.053,- Kč připadající na doplatek ceny díla a fakturou č. 30371 částku 29.000,- Kč z titulu penále za pozdní úhradu faktury č. 33104. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaná neprovedla instalaci vzduchotechniky, nezhotovila vsakovací jímku, pergolu, opěrnou zídku, sněhové záchytky a dřevěný plot, a proto s odkazem na § 633 odst. 1 obč. zák. jí doplatek ceny díla v částce 113.053,- Kč nenáleží; nebylo-li dílo dokončeno, nebylo zhotoveno řádně (tj. ve sjednaném rozsahu). Žalobu soud prvního stupně neshledal důvodnou ani v rozsahu částek 50.000,- Kč a 29.000,- Kč s příslušenstvím.

Krajský soud v Praze k odvolání žalobkyně rozsudkem ze dne 20. září 2005, č. j. 28 Co 340/2005-187,

změnil rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku o věci samé a uložil žalovaným, aby společně a nerozdílně zaplatili žalobkyni částku 107.053,- Kč s 1,5 % úrokem z prodlení od 26. 5. 2003 do 27. 4. 2005, s 9,5 % úrokem z prodlení od 28. 4. 2005 do 30. 6. 2005 a s 8,75 % úrokem z prodlení od 1. 7. 2005 do zaplacení „nejdéle však do 31. 12. 2005“; zároveň rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů (zamítavé výroky ohledně částek 50.000,- Kč představující tzv. zádržné, 29.000,- Kč představující penále a 6.000,- Kč představující část doplatku ceny díla nebyly odvoláním napadeny a nabyly tak samostatně právní moci). Vycházejí ze stejných skutkových zjištění jako soud prvního stupně uzavřel, že účastníci dne 4. 7. 2002 uzavřeli platnou smlouvu o dílo – o dostavbě rodinného domu. Za správnou považoval aplikaci § 631 a násl. občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“) v otázce splatnosti ceny díla. Soudu prvního stupně ovšem nepřisvědčil v názoru, že ačkoliv žalovaní převzali podle protokolu o předání a převzetí dne 10. 12. 2002 dílo, nejsou povinni cenu díla doplatit, protože dílo nebylo dokončeno a vykazuje vady. S odkazem na § 634 odst. 2 větu první obč. zák. a na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. dubna 2004, sp. zn. 32 Odo 644/2003, a ze dne 18. dubna 2002, sp. zn. 33 Odo 48/2002, považoval za okamžik skončení díla, ke kterému se váže povinnost zaplatit (doplatit) cenu díla, den jeho předání a převzetí; k tomu nesporně došlo dne 10. 12. 2002. Tehdy účastníci sepsali protokol o předání a převzetí díla (v němž jsou zachyceny jeho vady), žalovaní převzali klíče od domu a po kolaudaci se do něj dne 17. 12. 2002 nastěhovali. Vady takto převzatého díla nemohou být důvodem pro nezaplacení jeho ceny, nýbrž opravňují žalované uplatňovat nároky z titulu odpovědnosti za vady. Zhotovitel nemá právo na zaplacení ceny díla, jestliže dílo nebylo provedeno ve smyslu § 633 odst. 1 obč. zák. podle smlouvy, řádně (bez vad) a v dohodnuté době a objednatel dílo nepřevzal, když podle § 650 obč. zák. pro objednatele vyplývá povinnost převzít jen zhotovené dílo (srovnej opět rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. dubna 2002, sp. zn. 33 Odo 48/2002). Jestliže žalovaní vůči žalobkyni žádné nároky z titulu odpovědnosti za vady, tíží je povinnost cenu předaného díla doplatit.

Proti rozsudku odvolacího soudu podali žalovaní (dále též „dovolatelé“) dovolání, jehož důvodnost opírají o § 241a odst. 1 písm. b) a § 241a odst. 3 o. s. ř., neboť mají zato, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Odvolacímu soudu vytkají nesprávný závěr, že dílo převzali, a dále chybnou aplikaci § 634 odst. 2 obč. zák. a § 650 obč. zák., neboť splatnost doplatku ceny díla byla podle předávacího protokolu ze dne 10. 12. 2002 „dohodnuta jinak“. I kdyby byla opodstatněná aplikace § 634 odst. 2 obč. zák., nelze z předávacího protokolu dovodit, že dílo bylo celé dokončeno a jako takové jim předáno; předávací protokol se totiž týkal jen díla bez terénních a sadových úprav. Dovolatelé nejsou srovnáni s názorem odvolacího soudu, že samotné předání díla, byť s výslovně uvedeným výčtem vad (nedodělků) a lhůtou pro jejich odstranění, má za následek splatnost ceny díla. I když správně konstatuje, že podmínkou pro vznik splatnosti ceny díla je jeho dokončení a předání, chybně pojem dokončení díla podřadil pod termín „předání“. Žalovaní zpochybňují závěry shora citovaných rozhodnutí odvolacího soudu, dovozují, že rozhodnutí Nejvyššího soudu a rozsudek odvolacího soudu pominuly synallagmatickou povahu (§ 560 obč. zák.) smluvního vztahu založeného smlouvou o dílo podle § 631 a násl. obč. zák. Žalobkyně se může domáhat zaplacení doplatku ceny díla jen tehdy, zhotoví-li celé dílo (§ 631 obč. zák.) řádně, v dohodnuté době a v souladu s technickými normami (§ 633 obč. zák.), tj. až okamžikem jeho provedení (§ 634 obč. zák.). V rozporu s tím odvolací soud přiznal žalobkyni právo na plnění dříve, než sama poskytla své protiplnění (dílo). Mají zato, že předání díla je rozhodující nikoliv pro splatnost ceny, ale pro určení okamžiku, ke kterému přechází na objednatele (nesprávně uvedeno „zhotovitele“) jak oprávnění s dílem disponovat, tak i nebezpečí vzniku škody na předmětu díla. Výklad podaný odvolacím soudem vedoucí k závěru, že z hlediska splatnosti ceny díla není rozhodující „jeho provedení a skončení“, ale existence platného předávacího protokolu, je v rozporu s dobrými mravy. I v případě akceptace tohoto názoru ovšem odvolací soud nezohlednil dopad § 560 věty druhé obč. zák. Žalovaní v chování žalobkyně po sepsání předávacího protokolu (vadné dílo nedokončila) spatřují důvod k odepření finančního plnění podle smlouvy. Nesprávným shledávají skutkový závěr odvolacího soudu, že dne

10. 12. 2002 bylo předáno celé dílo, neboť uvedeného dne převzali pouze část díla (navíc s popsány vadami) nezahrnující terénní a sadové úpravy; ty nebyly vůbec provedeny. Poněvadž předmětem díla byla nejen dostavba rodinného domu, ale i citované úpravy, nesouhlasí se závěrem, že celé dílo bylo předáno a jsou povinni doplatit žalobkyni cenu díla s tím, že se mohou domáhat nároků z titulu odpovědnosti za vady díla. Odvolací soud chybně aplikoval § 634 odst. 2 obč. zák., neboť přehlédl, že se účastníci v otázce splatnosti doplatku ceny díla dohodli na způsobu, jak bude nedoplatek zaplacen. K této otázce dovolatelé poukázali na obsah smlouvy ze dne 4. 7. 2002, harmonogramu ze dne 8. 10. 2001 a předávacího protokolu ze dne 10. 12. 2002. Ze všech těchto důvodů navrhli zrušení rozsudku odvolacího soudu a vrácení věci témuž soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně navrhla zamítnutí dovolání. Má za to, že odvolací soud z provedených důkazů učinil správné závěry, že terénní úpravy byly řádně provedeny zatravněním a že sadové úpravy nebyly nikdy co do rozsahu a kvality specifikovány. Za správný považuje právní závěr o okamžiku splatnosti doplatku ceny díla v důsledku jeho předání a převzetí, neboť vytčené vady díla nebránily v jeho užívání.

Podle článku II bodu 3. zákona č. [59/2005](#) Sb., obsahujícího přechodná ustanovení k novele občanského soudního řádu provedené tímto zákonem, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (t. j. před 1. dubnem 2005) nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. S ohledem na to, že odvolací soud v řízení o dovolání proti rozsudku soudu prvního stupně postupoval podle procesních předpisů účinných před 1. 4. 2005 (článek II bod 2. zákona č. [59/2005](#) Sb.), bylo i v řízení o dovolání postupováno podle občanského soudního řádu ve znění před novelou provedenou uvedeným zákonem (dále opět jen „o. s. ř“).

Nejvyšší soud ČR jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas k tomu oprávněnými osobami, že je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a že jsou splněny i podmínky uvedené v § 241 odst. 1 a 4 a v § 241a odst. 1 o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek podle § 242 odst. 3 o. s. ř. Žalovaní nenamítají, že řízení bylo postiženo vadami uvedenými v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., případně jinými vadami řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, k nimž dovolací soud přihlédne, i když nebyly v dovolání uplatněny, a ani z obsahu spisu nic takového neplyne. Proto se dovolací soud zabýval jen výslovně uplatněnými dovolacími důvody, jak je žalovaní vymezili, a dospěl k závěru, že jejich dovolání není opodstatněné.

Námitkou, že v řízení nebylo prokázáno předání celého díla, zahrnujícího i terénní a sadové úpravy a že byla dohodnuta splatnost nedoplatku ceny díla, uplatňují žalovaní dovolací důvod podle § 241a odst. 3 o. s. ř., jímž lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 3 o. s. ř. se nepojí s každou námitkou účastníka ke zjištěnému skutkovému stavu; pro dovolací řízení jsou významné jen ty námitky, jejichž obsahem je tvrzení, že skutkové zjištění, ze kterého napadené rozhodnutí vychází, nemá v provedeném dokazování v podstatné části oporu, a které jsou způsobilé zpochybnit logiku úsudku soudu o tom, co bylo dokazováním zjištěno, eventuálně ty námitky, z nichž plyne, že soud z logicky bezchybných dílčích úsudků (zjištění) učinil nesprávné (logicky vadné) skutkové závěry.

Důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 132 o. s. ř.). Hodnocením důkazů se rozumí myšlenková činnost soudu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti (důležitosti) pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, popřípadě věrohodnosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti (důležitosti) soud určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda o

ně může opřít svá skutková zjištění (zda jsou použitelné pro zjištění skutkového stavu a v jakém rozsahu, popřípadě v jakém směru). Při hodnocení důkazů po stránce jejich zákonnosti zkoumá soud, zda důkazy byly získány (opatřeny) a provedeny způsobem odpovídajícím zákonu nebo zda v tomto směru vykazují vady (zda jde o důkazy zákonné nebo nezákonné); k důkazům, které byly získány nebo provedeny v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, soud nepřihlédne. Hodnocením důkazů z hlediska jejich pravdivosti soud dochází k závěru, které skutečnosti, o nichž důkazy (pro rozhodnutí významné a zákonné) podávají zprávu, lze považovat za pravdivé (dokázané) a které nikoli. Vyhodnocení důkazů z hlediska pravdivosti předpokládá též posouzení věrohodnosti důkazem poskytované zprávy podle druhu důkazního prostředku a způsobu, jakým se podle zákona provádí.

Na nesprávnost výsledku činnosti soudu při hodnocení důkazů lze usuzovat – jak vyplývá ze zásady volného hodnocení důkazů – jen ze způsobu, jak k němu soud dospěl. Nelze-li soudu v tomto směru vytknout žádné pochybení, není možné ani polemizovat s jeho skutkovými závěry (např. namítat, že některý důkaz není pro skutkové zjištění důležitý, že z provedených důkazů vyplývá jiný závěr apod.). Skutkový závěr dovozující, že dne 10. 12. 2002 žalobkyně předala zhotovené dílo a žalovaní je převzali, učinil odvolací soud – jak vyplývá z odůvodnění jeho rozsudku – z výsledků dokazování. Toto zjištění vyplývá z listinných důkazů (předávacího protokolu ze dne 10. 12. 2002 a jeho přílohy z téhož dne a smlouvy o zhotovení dostavby řadového rodinného domu ze dne 4. 7. 2002); neobstojí proto námitka žalovaných (v situaci, kdy převzali klíče od domu a po kolaudaci se do něj dne 17. 12. 2002 nastěhovali), že k předání díla zahrnujícího i terénní a sadové úpravy nedošlo (podle smlouvy terénní a sadové úpravy byly součástí díla – tj. částí sjednaného celku).

I v otázce existence dohody o splatnosti doplatku ceny díla nelze akceptovat námitku, že rozhodnutí odvolacího soudu v tomto ohledu vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Na základě skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně vzal odvolací soud za prokázané, že právo na zaplacení doplatku díla bylo vázáno na jeho dokončení. Termín splatnosti doplatku ceny odpovídá ujednání obsaženému ve smlouvě o zhotovení dostavby řadového domu ze dne 4. 7. 2002 včetně jejích dodatku (hlava IV. čl. 2 smlouvy) a bodu 3. předávacího protokolu ze dne 10. 12. 2002, tj. konkrétní termín měla určit žalobkyně vystavená faktura (viz faktura č. 33104 a v ní uvedený termín splatnosti). Z tohoto skutkového závěru odvolací soud vycházel a dovedl, že v den splatnosti nebyl doplatek uhrazen a žalovaní jsou tak od 26. 5. 2003 v prodlení se zaplacením částky 107.053,- Kč.

Dovolací důvod podle § 241a odst. 3 o. s. ř. tak nebyl žalovanými uplatněn důvodně.

Podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. lze dovolání podat z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Nesprávným právním posouzením je omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav (skutkové zjištění). O mylnou aplikaci se jedná, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil, popř. jestliže ze skutkových zjištění vyvodil nesprávné právní závěry.

V rámci uvedeného dovolacího důvodu žalovaní otevřeli dovolacímu přezkumu kontrolu správnosti závěru odvolacího soudu dovozujícího, že předání díla s uvedením výčtu vad a nedodělků koresponduje povinností doplatit cenu díla.

Podle § 634 odst. 2 obč. zák. není-li dohodnuto jinak, platí se cena až po skončení díla. Provádí-li se však dílo po částech nebo vyžaduje-li provedení díla značných nákladů, je ten, komu bylo zadáno, oprávněn požadovat již během provádění díla od objednatele přiměřené zálohy.

Podle § 644 obč. zák. jde-li o zhotovení věci na zakázku, vznikne objednateli právo, aby mu zhotovitel podle jeho objednávky věc zhotovil a povinnost zaplatit zhotoviteli cenu za zhotovení věci.

Zhotovením věci je výroba nového hmotného předmětu určeného objednávkou, která vyjadřuje individuální charakter nové věci. Zhotovitel je povinen provést dílo podle smlouvy, řádně a v dohodnuté době (§ 633 odst. 1 obč. zák.) a objednavatel je povinen převzít věc nejpozději do jednoho měsíce od uplynutí doby, kdy věc měla být zhotovena, a byla-li věc zhotovena později, do jednoho měsíce od jejího zhotovení (§ 650 odst. 1 obč. zák.). Převzetí věci obsahuje jednak povinnost zhotovitele zhotovenou věc předat, jednak povinnost objednatele takovou věc převzít. Vzájemný vztah těchto dvou povinností je důležitý pro posouzení otázky, kdy nastávají právní účinky splnění závazku podle § 559 obč. zák. Má-li při předání věc vady, může objednatel odmítnout takové plnění převzít (§ 559 odst. 2, § 633 odst. 1 obč. zák. a § 650 odst. 1 věta druhá a contrario obč. zák.) nebo plnění neodmítne, věc převezme a uplatní práva z odpovědnosti za vady (§ 645 odst. 1 obč. zák.).

V daném případě měla být dostavba řadového rodinného domu hotova bez terénních a sadových úprav do 30. 10. 2002; s nimi do 30. 11. 2002. Z předávacího protokolu ze dne 10. 12. 2002 a z jeho přílohy vyplývá, že uvedeného dne došlo k předání díla a klíčů od domu; jejich odevzdáním žalobkyně umožnila žalovaným faktické nakládání (užívání) s předmětem díla a tento okamžik je třeba považovat za den předání zhotovené věci objednateli; převzetím klíčů dali ostatně i žalovaní najevo, že dílo považují za zhotovené (byť s jistými vadami a nedodělkami). Žalovaní tedy dílo převzali a nevyužili možnosti danou ustanovením § 650 obč. zák., podle něhož má objednatel povinnost převzít jen zhotovené dílo (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. dubna 2002, sp. zn. 33 Odo 48/2002, publikovaný v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu, vydávaného nakladatelstvím C. H. Beck, r. 2002, pod č. C 1149), přičemž takový stav je dán momentem, od kterého může být dílo užíváno v souladu s jeho účelovým určením, tj. k bydlení, aniž by v užívání bránily zjištěné vady; od okamžiku převzetí díla jim náleží jen práva z odpovědnosti za vady podle § 645 obč. zák.; z hlediska § 650 obč. zák., které je kogentního (imperativního, donucujícího) charakteru (§ 2 odst. 3 obč. zák.), se navíc k účinkům převzetí díla nevyžaduje vyhotovení zápisu o jeho předání a převzetí (k tomu srovnej obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. ledna 2003, sp. zn. 33 Odo 873/2002). Z pohledu podaného výkladu pak dovolatelé podsouvají odvolacímu soudu závěr, který ve svém rozhodnutí nevyslovil.

Dovolatelé odvolacímu soudu rovněž vytýkají, že věc neposoudil podle § 560 obč. zák., neboť žalobkyně se nemůže domáhat práva na doplacení ceny díla, jestliže dosud zcela nesplnila svůj závazek.

Podle § 560 věty první obč. zák. mají-li si ze smlouvy plnit účastníci navzájem, může se domáhat splnění závazku jen ten, kdo splnil svůj závazek dříve anebo je připraven jej splnit. Z první věty ustanovení § 560 obč. zák. vyplývá, že dopadá pouze na případy, kdy si účastníci podle smlouvy mají plnit navzájem, tj. kdy právo účastníka smlouvy na plnění je podmíněno jeho povinností plnit druhému. Závazky ze smlouvy o dílo (§ 631 a násl. obč. zák.) nemají na rozdíl od např. kupní smlouvy (§ 588 a násl. obč. zák.) charakter synallagmatického závazku, neboť plnění zhotovitele (zhotovení díla) není podmíněno plněním objednatele (zaplacením sjednané ceny); z povahy věci totiž plyne, že k poskytnutí plnění každého z nich nedochází ke stejnému okamžiku, nýbrž v různých časových okamžicích. Smlouvou o dílo sice vzniká mezi účastníky dvoustranný vzájemný závazkový právní vztah, to však neznamená, že by povinnost účastníků poskytnout si navzájem plnění byla vzájemně podmíněná, tedy že by povinnost jednoho byla vázána na splnění vzájemné povinnosti druhého a naopak. Synallagmatický závazkový právní vztah ve smyslu § 560 věty první obč. zák. vznikne proto jen v případě, že si účastníci podle smlouvy mají poskytnout vzájemná plnění současně, tj. ke stejnému okamžiku (srovnej např. § 457 obč. zák. nebo § 588 obč. zák.).

Podle § 241a odst. 4 o. s. ř. v dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy ve věci samé.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že při zjišťování skutkového stavu věci může soud vycházet toliko z

důkazů, které byly označeny nejpozději v odvolacím řízení. V dovolacím řízení, jehož účelem je přezkoumání správnosti rozhodnutí odvolacího soudu, se dokazování ve věci neprovádí. Proto v něm nelze ani úspěšně uplatňovat nové skutečnosti nebo nové důkazy, tj. takové skutečnosti či důkazy, které nebyly uvedeny v řízení před soudem prvního stupně ani soudem odvolacím (k tomu srovnej usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 8. 1995, sp. zn. 6 Cdo 114/94, publikované v časopisu Právní rozhledy 6/1996). Až v dovolacím řízení přišli žalovaní s (novou) námitkou, že výkon práva žalobkyně ze smlouvy o dílo je v rozporu s dobrými mravy podle § 3 odst. 1 obč. zák. K této výhradě dovolací soud nemohl přihlídnout, neboť, jak již bylo výše vyloženo, nemůže při rozhodování o dovolání přihlížet k tvrzením či námitkám, jež mohli žalovaní uplatnit v průběhu celého řízení před soudy obou stupňů, a přesto tak neučinili.

Jelikož odvolací soud dovolateli vytyčené právní otázky vyřešil v souladu s dosavadní judikaturou, je jeho právní posouzení věci v tomto směru správné.

Žalovaným se tak prostřednictvím uplatněných dovolacích důvodů a jejich obsahovaného vymezení nepodařilo zpochybnit správnost napadeného rozsudku a dovolací soud proto jejich dovolání podle § 243b odst. 2 části věty před středníkem o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)